

Izhaja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—,
posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo:

Celje
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon Int. štev. 65.

Pogajanja za kulturno samoupravo koroških Slovencev brezuspešna

Tukajšnja »Deutsche Zeitung« je priobčila zadnji četrtek članek, v katerem hoče prepričati svoje bralce, da so vodje koroških Slovencev brez pravih razlogov objestno odklonili »kulturno avtonomijo«, katero so jim koroški Nemci velikodušno ponudili (in ki bi naj služila za vzorec podobne ustanove v Jugoslaviji, osobito v Sloveniji). List se povzpne celo do trditve, da hočejo koroški Slovenci s tem, da bi dobile šole v slovenskih krajih slovenski učni jezik, istotako kakor imajo šole na Kočevskem, v Apaški kotlini in drugod pri nas nemški učni jezik, ponemčevati deco onih (sicer redkih) nemških družin, ki stanujejo v takih krajih — kakor da bi bilo mogoče in pametno za vsako tako družino postaviti lastno šolo! O teh pogajanjih poroča zadnji »Koroški Slovenec«:

Pred dobrima dvema letoma so nemške stranke predložile v deželnem zboru predlog o kulturni avtonomiji slovenske manjšine na Koroškem, ne da bi prej o tem obvestile zastopnike koroških Slovencev. Kljub temu so se ti udeležili pogajanj v odboru in pokazali veliko dobre volje. Šli so tako daleč, da je vložil zastopnik slovenske manjšine v okvirju predloženega predloga celoten spreminjevalni predlog, tako da so nemške stranke že kar začetkoma vedele, kako si Slovenci zamisljajo avtonomijo. Vodila je Slovenec volja, prilagoditi se novemu položaju v državi in dati narodu, ki je doživel tak poraz, mir. Smernice, ki so nastale iz splošnega manjšinskega gibanja, so se izkazale kot pravilne. Treba jih je bilo samo spraviti v sklad z danim položajem slovenskega ljudstva na Koroškem.

V teku razprav je naš zastopnik pokazal veliko popustljivosti, da je odstopil od marsikatere naše zahteve, samo da razprave tečejo naprej. Dokaz temu je, da so se v splošnem delu zakona (15 paragrafov) sprejele bistvene ideje nemških strank. Pri reševanju šolskega vprašanja so se dali voditi Slovenci od teh smernic:

Če se avtonomiji odstopi gojitev kulturnih vprašanj, potem avtonomija ne sme biti avtonomija ene stranke, temveč ljudstva.

Na Koroškem obstoji za to ljudstvo enotno izpeljano šolstvo, takozv. utrakvistične šole. Tega niso tajili ne zvezna vlada, ne Nemci. Samoobsebi umevno je, da se z vprašanjem avtonomije v glavnem reši tudi jezikovno vprašanje, in sicer materni učni jezik in pouk v nemškem jeziku. Enotnost ljudstva zahteva enotnost pouka. Naravno je, da je moralo nastati glavno vprašanje, kakšna bo usoda teh šol. Težnja Slovencev je bila, da uprava teh šol preide od šolskih oblasti na avtonomijo, in bili so mnenja, da se bo vendar našel izhod, ker smo sprejeli tako tolerantni predlog glede katastro, kar so priznale celo nemške stranke.

Težnja Nemcev pa je bila, da porabijo upeljavo avtonomije v to, da se razdvojenost med Slovenci za večno utrdi. Vso utrakvistično šolstvo so zahtevali zase. Potemtakem bi avtonomija ne služila pomirjenju, temveč bi povečala razdor.

Tudi socijaldemokratski predlog ni imel namena, da odstrani težkoče in omogoči mirno rešitev kulturnega vprašanja, temveč da porabi politični razdor koroških Slovencev in z enim udarcem prevede vse te šole v nemške.

Da so bila pogajanja pod takimi razmerami brezuspešna, je umljivo, ker Nemcem doslej niti na misel ni prišlo, da bi se resno bavili s pravicami koroških Slovencev. Avtonomija ni zrasla na koroških tleh, zato se tudi med nemškimi strankami ni mogla udomačiti. Da se vidi mentaliteta koroških nacionalistov, ki vidijo v vsakem Slovincu, če zahteva narodne pravice, iredentista, Hoch- und Volksverräterja, in v vsakem slovenskem šolskem krožju delitev Koroške, nas ne preseneča. Najbolj nemškega pa se je pokazal zastopnik internacionalne socijaldemokratske stranke. Zvesto mu je stal ob strani zastopnik kršč. socijalne stranke.

Ideal vseh nemških strank je pač katastro brez Slovencev in slovenska šola brez otrok in brez učiteljstva — avtonomija na papirju!

Celjski občinski svet.

V petek se je vršila pod predsedstvom župana g. dr. Goričana seja celjskega občinskega sveta, ki je razpravljala v glavnem o mestnem autoomnibusnem podjetju, ki bi se naj v najkrajšem času ustanovilo.

Najprej se je oglašil obč. svet, dr. Hrašovec, ki je izjavil, da je skupina občinskih svetnikov, ki je bila moralno prisiljena odložiti svoja mesta v posameznih odsekih občinskega sveta, pričakovala, da se bodo izvršile nadomestne volitve, ki bi zadovoljile obe strani, kar pa se do danes še ni zgodilo. Župan je pojasnil, da je bila današnja seja sklicana proti pričakovanju in da zaradi tega še ni rešeno vprašanje izpopolnitve odsekov.

Na to je došel v razpravo predlog autoomnibusnega odseka za uvedbo autoomnibusnega prometa, ki bi naj vezal mesto Celje z različnimi okoliškimi kraji. (Nameravane proge smo že priobčili. Op. ur.) Utemeljeval ga je podžupan g. dr. Ogrizek. Proti ustanovitvi mestnega autoomnibusnega podjetja je nastopil finančni referent občinskega sveta g. dr. Vrečko, ki je svaril pred tem riskantnim podjetjem s stališča mestnih financ. Navedel je tudi, da je na pr. mariborska mestna občina doplačala lani pri autoomnibusnem prometu poldrug milijon dinarjev. Proti predlogu autoomnibusnega odseka se je izjavil tudi obč. svet, dr. Hrašovec, ki je povdarial, da se za take poskuse mestna občina ne sme odločiti, ker je itak že močno zadolžena. Mestno občino čakajo pač važnejše naloge, kakor n. pr. regulacija Savinje, ki bo zahtevala veliko več denarnih žrtev, kakor je predvideno. Nadalje bode treba zgraditi mestno kopališče ob Savinji, mestno ubožnico itd. Iz teh razlogov bo glasoval proti predlogu. Istotako je nastopil proti predlogu obč. svetnik gosp. dr. Kalan, ki je bil mnenja, da bi naj mestna občina prepuščala raje autoomnibusni promet kakemu zasebnemu podjetju, ki dela na lasten riziko, ki pa lahko obratuje z manjšimi stroški. Tudi obč. svetnik g. Bernardi se je izjavil proti predlogu, istotako radi velikega rizika. V slučaju zgub bi se morali zvišati že itak neznosni občinski davki, ki pri-

tiskajo prav posebno naše mestne gostilničarje. Za uvedbo autobusnega prometa je govoril obč. odbornik Rebeuschegg, kljub temu pa je po debati stavil predlog, da se začeva v odseku ponovno razpravlja.

Pri glasovanju je bil predlog autoomnibusnega odseka, naj se ustanovi mestno autoomnibusno podjetje, sprejet z malo večino 14 glasov proti 12, istotako pravilnik za ta promet, v katerega je pa bila na predlog g. dr. Hrašovca sprejeta določba, da mora pri nameščenju uslužbencev odločiti občinski svet, ne pa samo župan, odnosno podžupan.

Za tem je bil sprejet predlog stavbnega odseka, naj se v zemljejniznem uradu vzida radi vlažnosti še eno okno in je bila seja zaključena.

Prvi slovenski vinarski kongres na Krškem

V Celju, 27. maja.

V soboto in včeraj se je vršil v lepem posavskem mestecu Krškem prvi slovenski vinarski kongres, združen z obnim zborom Vinarskega društva za Slovenijo.

Prvi udeleženci so prispeli že v soboto popoldne. Večer je bil posvečen notranjemu društvenemu delu. Vršila se je seja glavnega odbora Vinarskega društva in posvetovanja podružničnih delegatov.

Včeraj dopoldne pa se je vršil v sokolski dvorani pri Gregoričevem hotelu vinarski kongres, ki je bil izredno dobro obiskan. Predsedoval je predsednik Vinarskega društva g. Alojzij Zupanič (Jarenina), ki je uvodoma predlagal udanostno brzojavko Nj. Vel. kralju in brzojavni pozdrav ministrskemu predsedniku generalu Živkoviču in poljedelskemu ministru dr. Frangešu. Sledil je pozdrav zastopnikov obeh velikih županov in obeh oblastnih samouprav, ravnatelj vinarskih šol in odposlancev drugih vinarskih korporacij. Savez hrvatskih vočara i vinara sta zastopala gg. baron Turkovič in dr. Buč, ki sta bila pozdravljena z velikim aplavzom. Konečno je omeniti, da so bili navzoči zastopniki vseh slovenskih vinskih okolišev, od visokega Plača pa doli do

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

62

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Mojster je pomislil sočutno na neznanega gospoda Pajtlšmida, ozrl se je po tesni sobici in že se je v njem zbudil slikar.

»To bi bilo treba poslikati, je tako opuščeno!«

»Da — to bi bilo dobro. Tudi jaz sem že mislila. Toda ko nimam nobene znanca . . .«

»Zato ni treba znanca, za to je treba slikarja«, je menil mojster. »Jaz slikam znanecem, neznanecem, to je vseeno . . .«

Kondelik se je vrnil v večjo sobo, za njim gospa.

»No in kaj, milostljiva gospa — one stvari bi lahko vzel seboj in jih dal Vejvari, da bi bilo končano . . .«

Gospa Mukšnablova je pogledala mojstra, nekoliko časa se je obotavljala, potem pa je rekla:

»Teško se loči Lotinka od tega, toda dam vam vse. Ostanemo prijatelji . . .«

Odprla je predal starinske škrinje, potopila roke v morje vitih nogavic, brisalk, nočnih in spodnjih srajc in odrezkov raznega blaga, vlovila je v kotičku zavitek starih časopisov, zvezanih navskriž z rdečim trakom, pritisnila ga je s koščenimi prsti na prsi, podala ga z obema rokama gospodu Kondeliku in je rekla s stisnjenim glasom:

»Kakor dragoceno mast je hranila to Lotinka — toda vzemite, gospod in recite svojemu gospodu ženinu, da nikdar nanj ne pozabimo. Bil je izvrsten, soliden gospod! Toda gospod Pajtlšmid je tudi dober človek . . .«

»Hvala, milostljiva gospa«, je rekel mojster zadovoljen. »Tja čez teden pošljem sem pomočnika, da vam pošlika to sobo.«

»Jezus, Marija, gospod!« je zaklicala radostno Mukšnablova, »kako naj vam to povrnem?« In prišla ga je za roko.

»Prav rad — prav rad to napravim, gospa«, se je branil mojster.

Čez eno uro je zopet trkal mojster Kondelik na vrata pisarne. Vejvara je prišel ven.

»Dobro sem uredil, Vejvarka, dobro! Prost ste kakor ptič. Vse je v redu. To bode poslušali, ko vam povem . . . In tu imam one vaše pismene stvari, vzemite jih.«

Mojster je segel v suknjo, izvlekel zavitek in ga je ponudil Vejvari.

Vejvara je že segel po njem, toda naglo se je premislil:

»Ne, oče — spravite to, odpremo pred milostljivo gospo in gospodično. Bomo videli, kaj je, niti slutim ne.«

Ko je Vejvara prišel opoldne k Kondelikovim, je bila njegova bodoča tatešča kakor maslo. Pepica je vsa gorela. Oče je prinesel pomembni referat.

Po črni kavi je potegnil mojster iz žepa usodni papir, položil ga je na mizo in je pokimal Vejvari:

»Tu imate one dokumente, Vejvara, oglejte si jih.«

Vejvari so se skoro tresle roke, ko je odvezoval trak. Ovitek je bil velik, vsebina majhna. Na vrhu je ležal list iz bolj debelega papirja, ob kraju pozlačen, popisan z Vejvarovo roko. Na papirju se stalo:

»Se s cvetom je jablan že odela, vrtnica nežna se tam rdeči.

liste razgrnila je Filomela

rožmarin vitki že nam zeleni . . .

Groba grobar gre pripraviti tam dva —

Svatbo slavila zdaj bova midva!«

S spoštovanjem Fran Vejvara.

»Kaj pa je to?« je vprašala Pepica.

»Moj Bog«, se je spomnil Vejvara,

»to je štamblat — list za album. Gospodna Mukšnablova si je omislila album in kjer je imela kakega znanca,

mu je dala listek, da bi ji tam kaj napisal. Jaz sem ji torej to le napisal . . .«

»Toda kaj je s to svatbo?« je vprašala brez sapa gospa Kondelikova.

»Prosim, to je pesem Jablonskega — iz »pesmi ljubezni« — gospodična Loti je hotela nekaj takega«, je pojasnjeval Vejvara, ves srečen, da se je »dokument« tako razvozljal.

»Zakaj pa niste napisali pod to Jablonskega?« je vprašal mojster Kondelik.

»No, da, oče — ko je hotela nekaj od mene in jaz ne delam pesmi . . .« je odgovoril Vejvara v zadregi.

»In kaj je to drugo?« je namignila nestrpljivo gospa Kondelikova.

»To drugo« je bilo kakor fidibus. Četrtrinka papirja, večkrat zganjena.

»Pozor na to«, je opomnil Kondelik.

»To bodo lasje.«

Niso bili lasje. Ko je Vejvara razgrnil papir, ga je Pepica vzela in ga je takoj vrnila Vejvari.

In Vejvara je bral vrstice, izmed katerih je bila vsaka pisana z drugo roko:

Gospod Fran Vejvara

— — — — —

Gospodična Loty Muckenschnablova

— — — — —

On je prav lep gospod

— — — — —

Ona ima zelo dobro srce

— — — — —

Šla sta skupaj v Kanalko

— — — — —

Šepetala sta si in se poljubovala

— — — — —

Videli so ju sosedje iz grmovja

— — — — —

Nastala je iz tega govorica in znanje s srečnim koncem

— — — — —

Svet je rekel: saj se ni moglo drugače končati.

»Prosim vas, kaj pa je to?« je vprašal Kondelik.

»To je »tajnik«, oče«, je zaklicala Pepica veselo, »družabna igra tajnik!«

solčnih belokranjskih gričev. Pred prehodom na dnevni red se je predsednik še spominjal pred kratkim umrlega g. Gregoriča iz Krškega, enega od prvih pionirjev za obnovo vinogradov po nastopu trtne uši.

Kongres je bil verna slika težkih razmer, v katerih živi sedaj slovensko vinogradništvo. Ogromni izdatki za obnovo že prestarih in nerodovitnih ameriških vinogradov, slaba tržišča doma in v inozemstvu, visoke trošarine, ki pritiskajo cene pri producentu, visoke uvozne carine na potrebščine vinogradnikov, na pr. galico in žveplo i ntako naprej. Prvi referent, upok. višji kletarski nadzornik Gombač je razpravljal o trsnem izboru, ki ima priti vpoštev pri obnovi vinogradov v ljubljanski oblasti. Referent je bil mnenja, naj se pri predstoječi obnovi vinogradi po možnosti skrbijo. Načelo naj bo: manjši vinogradi, pa ti skrbno zasajeni in obdelani. Na podlagi strokovnih mnenj na več sestankih se je določilo, naj se zasajajo v krškem okraju pretežno trte za rdeče vino; brežiški okraj naj bi bil pol rdeč, pol bel, novomeški okraj in Belokrajna pa pretežno bela. Na to je referent ocenjeval posamezne trsne vrste in navajal praktične kombinacije raznih vrst na oral (cca 5.000 trsov). Za rdeča vina pridejo v poštev žametasta črnina, modra frankinja, lovrenčevka in portugalka, za belo-rdeča kraljevina, rmeni plavec (na Bizeliskem), laški rizling, rdeče-beli veltlinc, bela žlahtnina, traminec, silvanec, burgundec. Samorodnice se absolutno odklanjajo, istaklo nekatere stare trte kakor belina, lipna, podbel itd. V debati se je zlasti pokazalo, da so pozebe vseeno zelo izdatne, od 20 do 50 odstotkov po krajih in legah in da tudi letošnji nastavek grozdja ni posebno povoljen.

O smernicah za obnovo vinogradov v mariborski oblasti je razpravljal drugi referent vpok. ravn. mariborske vinarske šole gosp. Andrej Žmavc. Tudi on se je izrekel za zmanjšanje vinogradov pri obnovi in za pridelovanje kvalitetnih vin, ker s kvantitetnimi vini ne moremo konkurirati Banatu in Dalmaciji. Posebno paznjo treba posvečati selekciji pri zbiranju cepičev. Vse trsnice treba dati pod strogo oblastno kontrolo: število trsnih vrst je po možnosti znižati, da že na ta način pomagamo k dosegu enotnih, tipiziranih vin. Pričeti treba tudi s pridelovanjem namiznega grozdja. V debati je bila izrečena želja, da se oblastni razsadniki čim prej povečajo in še pomnožijo. Sprejeta je bila cela vrsta predlogov: Vinarsko društvo naj določi primerno vsoto za sestavo in proučevanje trsnih sortimentov; naj se upelje stroga kontrola trsnic; naj se ustanovi stalna sortimentna komisija; naj se uredi vprašanje obnovnih kreditov preko zadružništva in samouprav; naj se izda čim prej vinski zakon, ki bo predvideval zlasti strogo klet. nadzorstvo; glede ukinjenja uvozne carine na galico in žveplo; za vpepljavo vzornih kletj po deželi; za omiljenje trošarine itd. Prostor žal ne dopušča, da bi se z vsakim predlogom obširneje bavili.

Glede petijota se je ugotovilo, da je izdelovanje istega v celi državi prepovedano (pri tem se je v prvi vrsti mislilo na Dalmacijo, odkoder se na pr. k nam prodaja silno mnogo te brozge pod imenom vino).

S tem je bil vinarski kongres končan; popoldne se je vršil občni zbor Vinarskega društva, o katerem poročamo prihodnjč.

»In kdo je celi ta nesmisel pisal?« je vprašal mojster dalje.

»Ah, moj Bog«, se je zopet spomnil Vejvara. »Nekoč o Veliki noči — bile so tam neke prijateljice gospodične Loti in povabili so me na večerjo — in igrali smo 'tajnika' — in one gospodične so pisale take stvari o vsakem izmed nas — vsi listki so si podobni — še nikdar se ni pisalo na nje kaj drugega — potem se to vrže v peč — toda gospodična Loti je to shrani-la...«

»Prokleta Sibila!« je zagrmel mojster Kondelik. »jaz sem mislil, da vam nesem bogvekaj. No tak vidiš!« se je obrnil k ženi.

ZVEČER za
namakanje
Schichtova
ŽENSKA HVALA

ZJUTRAJ za
izkuhavanje
Schichtovo
TERPENTINOVNO MILO

pa je pranje gotovo!

Občni zbor Hmeljarskega društva v Žalcu.

Včeraj dopoldne se je vršil v dvorani g. Robleka v Žalcu občni zbor Hmeljarskega društva v Žalcu. radi katerega je vladal radi raznih »naskakovanih« govoric jako velik interes.

Zborovanje je vodil društveni predsednik g. Franjo Roblek: velikega župana je zastopal celjski okrajni glavar g. dr. Hubad, kmetijski urad v Celju, odnosno oblastno samoupravo pa g. inž. Oblak.

Na občnem zboru je bilo navzočih 81 delegatov z glasovalno in posvetovalno pravico, ki so zastopali 16 podružnic društva (od 23).

Tajniško, odnosno poslovno poročilo za l. 1928 smo že v celoti priobčili; tu bi le ponovili, da društvo stopa v 50. leto svojega delovanja in da šteje 1.106 rednih članov. Društvo se je bavilo pred vsem s podučnim in propagandnim delom; priobčevalo je po vseh časopisih aktualne članke in praktična navodila za pridelovanje hmelja, osobito pa izvrstne nasvete za zatiranje raznih škodljivcev. Poleg tega dela je zastopalo interese hmeljarstva pri osrednji vladi in raznih uradih. Dalje je posredovalo pri zavarovanju hmelja (46 članom 913 q za 3.654.000 Din) in pri nakupu premo-ga (21 članom 16 vagonov). Lanska letina ni bila preveč ugodna niti glede množine, niti glede kakovosti in cen; ceni se, da se je lani pridelalo v Sloveniji 25—28.000 meterskih stotov, povprečno 8 stotov na ha. Ugodne niso bile tudi cene (in to je ustvarilo med hmeljarji in seveda tudi med članstvom Hmeljarskega društva znatno nervoznost).

Da je bilo ozračje napeto s politično elektriko, se je pokazalo pri debati o poslovnem poročilu društva. Gospodje v društvenem odboru bi morali po mnenju in demagogiji gotovih ljudi, ki zanašajo prepričanje celo v stanovske in gospodarske organizacije, prositi občni zbor za odpuščanje, da še soloh žive. Stvar pa ni uspela; občni zbor je poslovno poročilo z veliko večino odobrilo in društvena člana gg. Bošnjak in Plavšak sta dala v lepem nagovoru še posebej zadoščenje članom starega odbora.

Blagajniško poročilo je izkazalo 58.400 Din in približno toliko izdatkov. Na novi račun je bilo prenešenih 1.594 Din, na knjižici pa sta bila naložena fond za uničevanje stenice v znesku 15.000 Din in fond za mikroskop v višini 4.000 Din. Na predlog računskih preglednikov dr. Šribarja in Vodenika, ki sta našla računске knjige v popolnem redu, je bil staremu odboru podeljen absolutorij.

Dosledno bojevitemu razpoloženju so se vršile volitve po listkih in so bili izvoljeni v glavni odbor sledeči gg.:

Antloga Andrej, Gotovlje; Bošnjak Matija, Braslovče; Cank Lenart, Škofja vas; inž. Dolinar, Celje; Hočevar Ivan, Gomilsko; inž. Jeschounig, Arjavas; Kladnik Josip, Vransko; Kukec Edvard, Žalec; Lorber Rudolf, Žalec; Marine Jeronim, Braslovče; Medic Josip, Šoštani; Mešič Anton, Polzela; Petriček Anton, Žalec; Plavšak Ludovik, Sv. Jurij ob Taboru; Roblek Franc, Žalec; Stopar Vinko, Velenje; Veternik Anton, Žalec; baron Warsberg, Smartno ob Paki. Za pregledovalce računov so bili izvoljeni z vzklikom gg.: Blatnik Simon, Velenje,

in Naraks Ivan, Zg. Ložnica. V razsodišče so bili voljeni z vzklikom gg.: Jurhar Franc, Vrbje; Mihelčič Alojzij, Celje; Ocvirk Matevž, Št. Jur ob Taboru, in Steblovnik Martin, Smartno ob Paki. Namestnika sta gg. dr. Mikuš, Vojnik in župnik Gorišek Ivan na Zgornji Ponikvi.

Članarina ostane za leto 1930 ista kot je bila v minulem letu.

Podružnicam odpade od članarine 25%. Članarina se mora plačati vsako leto do 1. prosinca.

Nadalje se je sklenilo, da se mora glavni občni zbor vršiti do 25. marca in da se društvene zadeve razglašajo po sledečih časopisih: »Jutro«, »Slovenec«, »Nova Doba« in »Slov. Gospodar«.

Podružnica Braslovče je vposlala sledeče predloge, ki so bili soglasno sprejeti:

a) Ministrstvo trgovine se naproša, da se prosta trgovina s hmeljem ne ovira, nego kolikor mogoče pospešuje.

b) Naj se uvede obvezno signiranje hmelja. (O tej točki se je razvila živahna debata. Ko je g. predsednik Roblek vsestransko in temeljito pojasnil bistvo obveznega signiranja, se je soglasno sklenilo, vso zadevo prepustiti glavnemu odboru v nadaljno razmotrivanje.)

c) Glavni odbor naj naše konzulate naproša, da delajo v inozemstvu reklamo za naš hmelj.

č) Letos se naj vrši hmeljska razstava. Soglasno se sklene, da se naj leta 1930 priredi jubilejna razstava hmelja povodom petdesetletnice Hmeljarskega društva za Slovenijo.

d) Tržna poročila se naj odpravljajo kakor dosedaj.

Končno je bilo soglasno sprejetih več resolucij, ki jih je stavil društveni predsednik g. Roblek. Tičejo se ohranitve in pospeševanja hmeljarstva.

Domače vesti.

d Pežizlet celjskega Sokola v Petrovčeh je včeraj kljub neugodnemu vremenu dobro uspel. Iz društvene telovadnice je odkorakala ob 1. uri popoldne krepka povorka moškega in ženskega naraščaja ter članov in članic po mestnih ulicah v park. Od tod je šla pot po desnem bregu Savinje do Levškega mosta in od tod v Petrovče. Naliv in nevihta, ki sta se na pol pota razbesnela, nista zadržala dobre volje članstva, ki je veselo prepevajoč ob 3 uri popoldne prikorakalo v Petrovče, kjer so ga domači veselo in živahno pozdravili. Na dvorišču gostilne Vodenik so nastopili navzoči oddelki s prostimi in dve vrsti članov z vajami na drogu in bradlji. Mnogoštevilno občinstvo, ki se je zbralo, je glasno odbravalo uspeli nastop. Starosta društva v Petrovčah br. Vudler je izrekel gostom prisrčno dobrodošlico. Po prijatni družabni zabavi se je članstvo z večernim vlakom vrnilo v Celje. Prepričani smo, da bo ta lep izlet okreplil položaj Sokolstva v Petrovčah in prerodil tamkajšnje društvo k novemu delu!

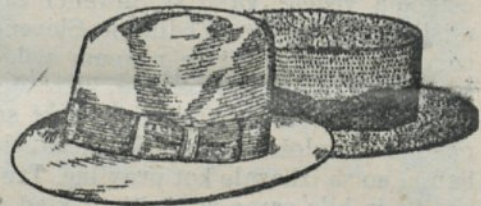
d Na dan pukovske slave, v torek 28. maja priredi 39. pešpolk v mali dvorani Celjskega doma družabni večer. Začetek ob 20.30 zvečer.

d Državna krajevna zaščita dece in mladine v Celju priredi v soboto 8. junija t. l. cvetlični dan, da pridobi vsaj nekaj sredstev za našo ubogo deco. Prosimo, da vsak prispeva po svojih močeh. Vsa društva pa prosimo, da se

ozirajo na ta dan in ne prirejajo konkurenčnih prireditev. 8. junij naj bo posvečen izključno naši ubogi deci!

d Plavališče Diana na Bregu bo od 1. junija dalje odprto. Voda meri do 15° C toplote. Kdor hoče gojiti zdrav šport plavanja, ima v »Diani« za to obilo prilike.

d Piskernikovo zavetišče in Tilerjeva kočica v Logarski dolini ste od 1. junija t. l. dalje založeni z vsem, kar želijo turisti in letovičarji. Sobe v Tilerjevi koči se oddajajo letovičarjem tudi za daljšo dobo. Tozadevne prijave se naj naslovijo na odbornika Sav. podružnice Slov. plan. društva gosp. dr. Milka Hrašovca, odvetnika v Celju. Pripomnimo, da mora vsakdo v onem času, za katerega se po njegovi želji sobe rezervirajo, sobe tudi uporabiti, ker jamči sicer društvu za škodo, ki bi nastala, če tega ne stori. V neposredni bližini kočice pod slapom sezida letos podružnica nov betoniran bazen, v katerem bodo obiskovalci imeli lepo in agodno priliko za kopanje v prijetno od solnca segreti vodi, ki bo stalno pritekala in bo vedno popolnoma čista.

GOSPODJE

se morajo danes ravno tako kakor dame ravnati po modi in svoje potrebščine tam kupovati, kjer je izbira velika, kvaliteta dobra in cene nizke. Predno si nabavite klobuk, slamnik ali cepico, ogledajte si velikansko zalogo v veletrgovini

R. Siermeckl, Celje,

kjer dobite pokrivala po sledečih nizkih cenah: klobuk navadni volneni 55 Din, boljši 70, modni 88, fini v vseh modernih barvah 110, iz zajčje dlake 180, lovski 78, fantovski 35, slamnik 20, 30, 36 in 60 Din, za fante 17, deklince 12, cepice 31, 34, 40, 52 in 69 Din. Nakup neprisljen.

d Pobiranje davščin na prenočiščih v mestni občini celjski v l. 1929. Finančno ministrstvo je dalo dovoljenje, da sme mestna občina celjska pobirati v koledarskem letu 1929 davščino na prenočiščih v isti višini kakor l. 1928.

d Iz sodne službe. Pomaknjen je v 2. skupino 2. kategorije Anton Zorko, višji pisarniški predstojnik pri okrožnem sodišču v Celju.

d Iz celjske policijske kronike. — Vlak jo je povozil. V nedeljo, dne 26. t. m., malo pred tričetrt na 10. dopoldne je šla 37-letna Marija Čepuš, služkinja pri posestniku Mihi Vidcu na Svetini, od Pečovnika po železniškem tiru na Bregu proti Celju. Odkar je bila deloma porušena Grenadirjeva brv, se ljudje radi poslužujejo poti ob tračnicah preko drugega železniškega mosta. Ta razvada je sedaj zahtevala smrtno žrtev. Ko je Čepuševa ob tričetrt na 10. uro dopoldne hodila po tem mostu, je prisopihal za njo iz Ljubljane prihajajoči dopoldanski potniški vlak. Strojvodja, ki je opazil Čepušovo, je dal dva signala. V tem je začela Čepuševa teči pred vlakom, da bi dosegla drugo stran mosta, namesto da bi se bila stisnila k ograji. Vlak jo je še na mostu dohitel. Stroj jo je zgrabil od desne strani, jo vlek ob desni strani levega tira s seboj in ji okrog 5 korakov od mosta zdobil lo-

2. junija t. l. gosilski dan v Celju

Beli zobje

olepšajo vsak obraz. Često že zadostuje samo enkratno čiščenje z prijetno osvežujočo Chlorodont-pasto, da se doseže lep sijaj slonovine tudi na stranicah zob, ako se uporablja posebno izdelano ščetkico za zobe. Ostanke jedi, ki ostajajo med zobmi ter povzročajo radi gnilobe neprijeten duh ust, odstranjujejo se najtemeljiteje z Chlorodont-ščetko. Poskusite najprej z malo tubo Chlorodont-paste, ki stane Din. 8.— Chlorodont ščetka za otroke, za dame (meške ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiva se povsod. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omot ne zalepiti) dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvornice Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor. 54

banjo, da so se razlili možgani po kamenju, dočim je truplo padlo na železniški nasip. Vlak se je ustavil, ker pa je bila nesrečnica seveda že mrtva, je nadaljeval vožnjo proti Celju. Truplo je bilo prepeljano v mrtvašnico okoliškega pokopališča. — Na peronu u m r l a. V soboto, dne 25. t. m. ob pol osmil zjutraj je pripeljal delavec Fric iz Tlak v občini Donačka gora svojo 29-letno ženo Terezijo, ki se je bila z žrebcljem zasturpila kri v nogi, v Celje, da jo odda v javno bolnico. Ko je z ženo čakal na klopi na peronu na rešilni voziček, je ženi postalo nenadoma zelo slabo. Predno je prispel voziček, je bila že mrtva. — Ne z g o d a z a v t o m. Ko je trgovec in gostilničar g. Mihael Salobir od Sv. Jakoba pod Kalobjem vozil v petek, dne 24. t. m. ob treh popoldne s svojim avtom skozi mesto, da odda neko bolno žensko v bolnico in privozil po Aleksandrovi proti Prešernovi ulici, se je pripeljal po Kralja Petra cesti g. Herbert Skoda iz Šlezije s svojim avtom v smeri proti Glavnemu trgu. G. Salobir je v naglici prezrl stražnikovo znamenje, naj ustavi avto. Posledica je bila, da je zadela v avto g. Skode in poškodoval na tem avtu blatnik. Škode je k sreči le 80 Din. — P a d e c s t o p n i c. Ko je hotela v nedeljo, dne 26. t. m. ob sedmih zvečer 5-letna Anica, hčerka gospe Vale, ki stanuje v hiši trgovca g. Senčarja v Gaberju, iti iz I. nadstropja po zunanjih stopnicah na dvorišče, je na slabih in nevarnih stopnicah izgubila ravnotežje in padla na dvorišče. Pri padcu je dobila lahke notranje poškodbe. — N a j d b a k o l e s a. V ponedeljek, dne 27. t. m. ob petih zjutraj je našel Štefan Unuk, hlapec pri posestniku g. Petru Čremožniku na Ložnici, na poti v mesto na cesti pri gostilni Špaizer na Lavi moško kolo. Lastnik dobi kolo pri policijskem oddelku v Celju.

d Sadluciki v Celju. Hirozof, psiho-
grafolog in fiziognomist g. N. Sadluciki, znan po svojih številnih uprav-
frapantnih uspehih, se je pred dnevi na-
stanil v hotelu »Evropa«, kjer sprejema
stranke.

d Velik požar na Koroškem. V Ce-
teraji, občina Žrelec pod Celovcem, je
zadnje sredo zvečer pogorelo 15 hiš
in stanovanjskih poslopij. Na pomoč
je prihitelo 11 gasilskih društev, ki so
še le pozno ponoči omejile silen požar.

d Bankovci po 1000 Din 4000
kron se vzamejo iz prometa. Počeniši
s 25. majem 1929 v dobi petih let bo-
do Narodna banka in njene podružni-
ce zamenjavale v polni vrednosti za
druge novčance bankovce državne iz-
daje po 1000 Din = 4000 kron in po
100 Din = 400 kron. Po preteku petih
let se ti bankovci ne bodo več zame-
njavali.

d Iz Guštanja. Dne 9. junija obha-
jamo desetletnico osvobodjenja Mežiške
doline. Le malo dni je še za zbiranje
prispevkov za veliko tombolo, ki se vr-
ši ta dan v Guštanju. Slovenci, storite
svojo narodno dolžnost za obmejno
Mežiško dolino ter darujte po mož-
nosti za tombolo, bodi v denarju, bodi
v blagu. V vsakem večjem kraju so
zbiratelji daril. Ne odklonite jih! Na-
biralne pole ne vračate prazne! Z
obilnimi prispevki dokažite, da je vam
za Mežiško dolino, da se z nami vese-
lite malega koščka koroške zemlje, ki
je bil rešen. Gotovo ni velika zahteva,
ako se po desetih letih spomnite te ob-
mejne zemlje z malim darom! Vedite,
da v nacionalnem oziru Mežiška do-
lina še ni pridobljena, ječi še v jarmu
nemškutarske tradicije in nemške agi-
tacije. Dan proslave mora pokazati
enodušno voljo, da hočemo ta nemšku-
tarski duh iztrebiti. Sami tega ne mo-
remo in zato apeliramo na pomoč
vseh Slovencev. Delovanje Nemcev ob
naši meji naj nam služi posebno glede

d Sprehod v parku ni nikoli prij-
ten, če ste prej imeli težko delo ali če
vas še čaka. — Ako jemliete za pra-
nje perila SCHICHTov »RADION«,
bo pranje za vas zabava.

d Zakaj se mučite, ko pa ni treba?
Čez noč naj se perilo namoči v razto-
pini ŽENSKÉ HVALE, zjutraj pa iz-
pere s SCHICHTovim TERPENTIN-
ovim MILOM. — Varujte se ponaredb!

d Popravila gramofonov izvršuje
Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 333

d Prvovrstna in sigurno kaljiva se-
mena vseh vrst, poljska kot vrtna se
dobe pri tvrdki Anton Fazarinc, Ce-
lje.

Čari planin

pridejo do polne umetniške veljave samo
s prvovrstnim zanesljivim fotomaterijalom,
katerega imate v zalogi edino-le v »special-
turist-foto« drogeriji CENTRAL -- Vrtovec,
Celje, Kralja Petra c. št. 19. 2-20

požrtvovalnosti za vzgled. Ta požrtvo-
valnost ni samo bila, ko so lani tako
pompozno praznovali 10-letnico osvo-
bojenja Koroške, ampak se ponavlja
vsako leto ob raznih prilikah. Naša
javnost pa pozablja, da z osvobojenjem
na papirju še ni vse storjeno. Sloven-
ci na dan proslave vas pričakujemo
y enakem številu kot ob priliki odkrit-
ja Malgajevga spomenika. Malgajev
duh vas kliče in dolžnost zavednega
Slovence je, da se odzove. Telovadna
društva, pomagajte!

c Celjska porota. Za poletno zase-
danje celjske porote, ki se prične v
ponedeljek, dne 3. junija, so doslej raz-
pisane sledeče razprave: v ponedeljek
3. jun. proti Francu Ciglerju (uboj),
Antoniji Zagoričnik (detomor) in Er-
nestu Dorniku (uboj); v torek 4. juni-
ja proti Francu Salamunu (uboj); v
sredo 5. junija proti Martinu Pod-
goršku (tatvina), Rudolfu Peččniku
(tatvina) ter Frideriku Hriberniku in
Edvardu Lesjaku (tatvina). Dve raz-
pravi bosta še te dni razpisani.

c Mariborska opereta v Celju. V ne-
deljo, dne 26. t. m. je uprizorilo mari-
borsko narodno gledališče v Celju dvo-
je operet in sicer popoldne Lehárjeve-
ga »Grofa Luksemburškega« in zvečer
Nedbalovo »Poljsko kri«. Gledališče je
bilo zlasti popoldne žal nepovoljno za-
sedeno. Prvo opereto je dobro režiral
g. Harastović, drugo pa istotako zado-
voljivo g. Rasberger. Pohvalo zasluži
tudi orkester pod spretno taktirko g.
L. Herzoga. Scenerije so bile skromne,
a primerne. V »Grofu Luksembur-
škem« so se zlasti odlikovali gđc. Udo-
vičeva, gđc. Čepičeva in ga. Bukšeko-
va ter gg. Nerat, Skrbinšek in Hara-
stović, v »Poljski krvi« pa gđc. Udo-
vičeva, gđc. Savinova in ga. Zakraj-
škova ter gg. Nerat, Harastović, Ras-
berger in P. Kovič. Igralci so se zelo
potrudili in dosegli lepe uspehe. Pu-
blika jih je nagradila s številnimi
aplavzi.

d Velik požar v Okonini. V soboto,
dne 25. t. m. okrog desetih zvečer je
nastal v Okonini pri Rečici ob Savinji
velik požar, ki je upepelil žagi posest-
nikov Ignaca Zavolovška in Ivana Za-
krajška ter v bližini se nahajajočo mi-
zarsko delavnico posestnika in gostil-
ničarja Hermana. Zgoreli so vsi trije
objekti s stroji in zalogami lesa vred.
Ogenj je nastal najbrž vsled tleče ci-
garete.

Razne politične in druge novice.

Proces proti Puniši Račiču in št.
radi umora v Narodni skupščini dne
20. junija preteklega leta, se ima da-
nes pričeti v Beogradu. Tri obtožence
(Račiča, Jovanovića-Luno in Popovi-
ća) zagovarja 36 odvetnikov. Razpra-
vi bo prisostvovalo tudi veliko doma-
cih in tujih časnikiarjev. Razpravo bo-
de vodil predsednik sodišča 1. stopnje
Milutin Petrovič, prisodnika sta sod-
nika Vukajlovič in Marinković.

„Mi se mnogo
izprehajamo,“

pravi mlada gospa
Mica. „Časa imamo
dosti, pa tudi gospo-
dinjstvo me preveč
ne utruja, ker pe-
remo tako, da vza-
memo RADION,
ki pere sam.“

Varuje perilo!

Nemškega ekscesarja Viljema je
njegov zasebni blagajnik ogoljufal za
več ko sto tisoč mark in je bil odpu-
ščen. Ob tej priliki je prišlo na dan, da
je Ritz ustanovil in vodil veliko, tajno
prevratno organizacijo, ki je namera-
vala Viljema zopet spraviti na prestol.
Potres v Turčiji. V 74 krajih krog
Karakisarja je zadnji potres porušil
popolnoma 1.357 hiš, deloma za 313.
Mrtvih je 64 oseb, 72 pa ranjenih.

Lacromel, sigurno sredstvo
proti kašlu,
kataru, prehladu, influenci, kro-
ničnem zapaljenju, bronhitida itd.
Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja le-
karna ARKO, Zagreb, Ilica br. 12.

Dr. E. Mejak:

Celjska legija dobrovoljcev na Koroškem.

(Spominska črtica ob desetletnici ko-
roških osvobodilnih bojev.)

(Konec.)

Celovčani pa so se mogli v kratkem
prepričati po našem obnašanju o ne-
istinitosti teh vesti, s katerimi so čete
koroške vlade gotovo le hotele opravi-
čiti napram prebivalstvu svoj straho-
petni beg in poraz.

Polkovnik Milinkovič, ki je z večjo
četo Srbijancev zasedel Celovec in se
naselil s svojo komando vanj, je men-
da izdal tudi primeren tozadevni pro-
glas na prebivalstvo.

Celovski Slovenci so nas globoko gi-
njeni pozdravljali in nagovarjali,
osebje Mohorjeve tiskarne z gospodom
Terčkom celo korporativno. Pozneje
so nas celovski Slovenci tudi obiskali
v Vetrinju in Krivivasi in nam pri-
nesli različna darila.

8. junija je legija sprejela povelje,
da odide na Vrbsko jezero in se nastani
v Krivi vrbi.

Brojno stanje legije je bilo na ta dan

od prvotnih 88 mož 83; 1 legionar je
bil ujet, 4 pa ranjeni, ozir. bolani.

Čete koroške vlade so položile orož-
je, v Celovcu so se zbrali zastopniki
antante k posvetovanju, v deželi se je
vpostavil mir in red, jugoslov. čete so
se ustavile. Gosposvetsko polje je pre-
stopila le majhna jugoslov. četa. Poli-
tični dogodki so se razvijali s filmsko
hitrostjo.

Po več ko 10 dneh smo smeli zopet
misliti na odih.

Kakor strela iz jasnega neba nas je
sredi prijetnega počitka in tovariške-
ga kramljanja ob prekrasnem Vrh-
skem jezeru zadela vest, da morajo
jugoslov. čete takoj zapustiti Celovec
in čuli so se že prvi glasovi o plebisci-
tu na Koroškem.

Dobra volja nas je minila in raz-
mišljati smo pričeli, čemu so bili po-
trebni vsi naši napori in vse velike
materijalne žrtve za Koroško od pre-
vrata sem, zakaj je padel Malgaj in
številni drugi naši koroški borci? Ali
bode samo zvita diplomatska poteza
zbrisala in uničila vse uspehe fizične
in duševne borbe Jugoslovancev za zi-
belj slovenskih pradedov?

Dolžnost, ki nam jo je narekovala
domovina v kritičnem času, smo opravi-
lili, iz domovine so prihajale sveže če-
te, da zavzamejo naše dosežene polo-
žaje.

Prvotna, legiji dana naloga je bila
pravzaprav že pred ofenzivo končana.
Ofenzive smo se udeležili, ker smo vi-
dela, da je regularne jugoslov. vojske
še premalo na mestu, da smo mi še
potrebni in pa, ker smo sami vsi iskre-
no želeli udeležiti se napada na so-
vražnika in pohoda na Celovec.

Celjsko gimnazijsko ravnateljstvo
je sporočilo našemu poveljstvu, da se
je bati, da zgubijo legionarji-dijaki
tekoče šolsko leto, če se takoj ne vrne-
jo in ne opravijo svojih izpitov, osmo-
šolci pa maturo.

To je bil končno povod, da je po-

veljstvo legije 11. junija zaprosilo vrhovno poveljstvo na Koroškem za dovoljenje, da se legijonari vrnejo domov.

Že drugega dne popoldne je došlo povelje, da se ima celjska legija 13. junija zgodaj jutraj po železnici odpeljati. Na vlak naj odkoraka tako, da ne bo vzbujala pozornosti pri prebivalstvu, v Grabštajnu. Odriniti ima v Celje k dopolnilnemu poveljstvu celjskega pešpolka, kjer se demobilizira in razpusti.

Kurir komdt. Drav. div. oblasti generala Smiljanca pa je izročil poveljniku legije naslednje poslovlino povelje legijonarjem: »Vaše vseskozi požrtvovalno in uspešno delovanje pri osvoboditvi naših koroških bratov vam izrekam pristrčno zahvalo. Želim, da va mostanejo naši boji za svobodo Koroške večno v spominu in vas vzpodbujajo k čvrstemu in žilavemu delovanju za čast in slavo našega naroda. Bog z Vami! General Smiljanec.«

Tako so se glasile poslovlilne besede vrhovnega poveljnika jugoslovenskih koroških čet in vendar nam je bilo pri sreči nepopisno težko, ko smo se 13. junija 1919 zgodaj jutraj v vsej tišini uvagonirali v Grabštajnu in se je premaknil vlak z nami iz postaje ter stopihal v meglenem, deževnem jutru proti Dravogradu in dalje proti Celju.

Politični dogodki zadnjih dni so nas mlade idealne ljudi duševno docela potlačili. Vrhutega je slabo vreme ob našem odhodu iz Koroške naše razpoloženje še poslabšalo. Kako velika razlika med tem odhodom in našim odhodom iz Celja 11. maja!

Naše trdno prepričanje, da bo vse jugoslovansko, kar smo zasedli preko Drave, gori do naše Gospe Svete in Djekš ter Labuda, ker je vse to bilo nekdanje naše in ker biva tod še danes naš rod, se je pričelo majati, v naših mladih srcih se je vzbujal gnus nad svetom, ki ga tudi svetovna vojna ni tako poboljšala, da bi ne ostal še nadalje nepravičen in dodelil vsakemu narodu, kar mu gre po božji in naravni pravici. Treba bi bilo le, da kdo zapoje takrat »Njav čez jezero...« in zjokali bi se bili vsi do zadnjega.

Obupavali pa vendarle nismo in ko smo se legijonarji v Celju 14. junija 1919 poslovili drug od drugega, smo si zatrjevali ob prelepih spominih na zvesto tovaršijo skozi dober mesec, da se vsikdar, kadar nas bo rabila naša koroška zemlja, zopet snidemo in po hitimo na določena nam mesta.

Že jeseni leta 1920 se nas je velika večina legijonarjev podala zopet na Koroško, da pomagamo pri plebiscitni akciji, kar je bilo v naši moči. Še žalostnejši kot junija 1919 smo zapuščali oktobra 1920 ta resnično tužni naš Korotan. Mi smo storili svojo dolžnost, krivi nismo mi, krivce bo ugotovila objektivna zgodovina.

Naj živi naša Koroška in naši Korošci, naj živi iskrena in globoka ljubezen do domovine!

Naši stari sadovnjaki na spomlad.

Sedajle spomladi je najlepša prilika, da ugotovimo življiensko zmoglost naših starih nasadov. Če jih bomo opazovali od dobe cvetja, pa tja do jeseni, ko bo treba spravljati sad, se bomo marsikaj naučili. Vse kaže, da bo letos sadna letina dobra. Drevje je zacvetelo, kot malokdaj kljub bojazni, da bi bil utegnil mraz uničiti naše nasade. Starejše drevje je dobro prestalo mraz. Če bo res drevje tudi blagoslovljeno s sadjem, se bomo marsikaj naučili tudi pri starih, a še zdravih nasadih.

Najprej pogledimo nasade sedaj spomladi. Po večini nam naš sadovnjak

Hmeljarji!

Mrčes se že pojavlja na hmelju. Ugnobite jo najsigurneje z Kvasijo raztopino. Točno navodilo za pripravo te raztopine, kvasija les in mazilno milo dobite stalno v drogeriji Sanitas, Celje, Aleksandrova ul. 5.

gotovo ne bo ugajal. Nekaj bomo gotovo opazili v njem drevja, ki sploh ni pognalo. Med tako drevje spadajo predvsem češplje. Ali ni škoda za travo in drugo drevje, da ostaja v sadovnjaku še tekom leta to suho drevje kot leglo in skrivališče vsakovrstne golazni? Zato takoj ven s takim drevjem, če tudi malo poteptamo travo. Baš pri češpljah bomo našli marsikatero drevo, ki ima še par zdravih vej, ki so sedaj v cvetju. In baš to cvetje zapelje skoro vsakogar, da si misli: letos pa bo! Le pazimo na take češplje skozi leto! Kmalu bomo ugotovili, da sadja drevo večinoma ne bo nastavilo, če se bo kaj obesilo, bo pozneje odpadlo. V jeseni pa, ko bo drugo drevje še vse lepo zeleno, bo imela taka češplja samo rumeno listje. Brez dvoma je tako drevo zapisano skorajšnji smrti! Vsako leto se posuši zaradi kaparja vedno več češpljevega drevja in tudi njegov učinek se na drevju pojačuje iz leta v leto. Včasih je trpelo vendarle več let, preden je uničil drevo, sedaj gre to kar v treh letih, a ponekod sploh ustavi rast vsakemu mlademu drevesu. Že iz teh opazovanj je razvidno, da nima prav nobenega smisla več obdržati v naših mešanih sadnih vrtovih starejših, količkar bolehnih češpelj, ker iz njih nikdar več ne bo nič prida.

Tudi pri mlajšem češpljevem drevju bomo opazili, da kar nič več ne raste tako bujno, kakor včasih. To ni niti čudno, ker moramo pomisliti, da so včasih taki poganjki rasti iz zdravih korenin zdravega drevja. Sedaj ni več tega; z bolehnim sadnim drevjem hira tudi življienska moč korenin in življienska moč mlajšega drevja. Zato tudi nima prav nobenega smisla, da bi se ogibali pri košnji takih slabotnih poganjkov. Čimpreje jih s koso iztrebimo iz sadovnjaka, toliko bolje bo, ker nikdar ne pričakujemo iz takih poganjkov dobrih dreves, ki pa bi, če bi slučajno zrasla par metrov visoko, samo delala nered v sadovnjaku. Zato kar po njih!

Kjerkoli upamo, da se nam bo češplja in sliva še vedno izplačala, ali pa želimo pridelati samo za dom nekaj sadja, tam se navadimo to drevje cepljeno zasajati v pravih oblikah in preprečiti s škropivi (arborin) delovanje kaparjev!

Tudi pri drugem drevju bomo opazili po cvetju marsikaj. Poleg raznih škodljivcev bomo videli, da se marsikatero drevo, ko odcvete, kar nikamor ne gane v rasti, ker pač porabi vso hrano za sad. Skrbimo, da bomo k takemu drevju napeljali čimpreje dovolj gnojnice. Trdno pa sklenimo: to drevo, ki je letos tako zacvetelo, potre-

buje za naprej mnogo hrane in bomo zato že jeseni podkopali pod kap krome dovolj hlevskega ali pa vsaj umetnih gnojil!

Pri mladem sadju bomo opazili, da zarodek prav rano odpade — poiskali bomo vzrok! Morda zaradi suše: po strmejših legah bomo napeljali poševno jarko, ki bodo lovili po pobočju se odtekačo vodo in jo dovajali v okrilje drevesne krone. V ravnini bomo skrbeli za vlago vsaj z rahljanjem drevesnega kolobarja in tako preprečili izhlapevanje vode z okopavanjem. Če so škodljivci vzrok odpadanja, si jih bomo prav dobro zapomnili in ob prvi priliki vprašali za nasvet, kako bi se jih ubranili.

Poleti in proti jeseni bomo opazili, kako je sadje neenakomerno razvito. Tudi bomo poiskali vzrok: najbrž je krona pregosta, pozimi in na spomlad pregosta vejevje izžagati, ali so veje prestare: drevo bo treba pomladiti, ali manjka hrane: poleg skrbi za vodo, bomo ob deževju tudi poletni zalivali tem revežem z gnojnico.

Še marsikaj lahko opazimo, če hočemo. Leto dni dobrega opazovanja — vsaj ob nedeljah — leto dni praktičnega dela nam bo pripomoglo do spoznanja koliko smo dosedaj zamudili. To bo največje spoznanje, ki mora roditi sklep: ob prostem času bom prostovoljen sadjarski solarček!

Najhujši škodljivec sadnega drevja je človek sam, ako se ne briga zanj, ko je v potrebi in sili. Kdor nusti drevo stradati in trpi, da se pasejo po njem zajedavci, ni vreden imena sadjar.

Inž. Jos. Skubic v »Sadjarju in vrtarju« 5/1929.

Prodajam

gramofon po ceni. Naslov v upravi.

Graščinski

kočijaž

samec, se sprejme. Predstaviti se je, ali poslati prepis izpričeval, pri oskrbništvu graščine Noviklošter, Sv. Peter v Savinjski dolini.

Prodajam

motorno kolo

s prikolicco, 8 H³, 3 prestave. Na ogled v mehanični delavnici R. Perdan, Celje. 2-1

Preklic.

Podpisani preklicujem vse žaljivke, izrečene 21. aprila t. l. v gostilni g. Četina v Zg. Grušovljah o g. Stanislavu Fugina in g. Gregorju Košaku v zadevi hmeljske kupčije ter se zahvaljujem navedenima gospodoma, da sta odstopila od tožbe.

Peter Obriskal

posestnik, Breg—Polzela.

Pšenična kava.

Vidrova kava, ki jo je pred vojsko razpošiljala tudi v Slovenijo češka tvrdka Vidra iz Prage, se še marsikdo spominja. Vidra je tudi izdajal znani časopis »Domači prijatelj«. Vidrova kava je pšenična kava in še sedaj zelo priljubljena na Češkem, a v Jugoslavijo se radi visoke poštnine in carine ne pošilja več. V Beogradu se izdeluje po isti metodi kod Vidra na Češkem pšenična kava »Java«. Bivši naročniki Vidrove kave v Jugoslaviji bodo brez dvoma radi naročevali »Java« pšenično kavo, ker vedo, kako izvrstna je pšenična kava.

Pšenica je najzlahnejše žito, je bolja nego ječmen ali rž. — Iz pšenice se dela najboljša moka, najboljši kruh in tudi najboljša kava. — Kava iz pšenice je boljša nego iz ječmena ali rži.

»Java« pšenična kava je žgana iz lepe banaške pšenice po preizkušeni moderni metodi.

»Java« pšenična kava je izvrstna, zelo redilna, izdatna in zelo okusna.

»Java« pšenična kava ne razburja živcev in srca, temveč krepi telo in duha. Je primerna zdrava hrana za otroke in odrasle, za slabotne in čvrste, za duševne in telesne delavce.

»Java« pšenična kava je zelo okusna ter jo z užitek pije vsak, tudi tisti, ki sicer ne mara kave.

»Java« pšenična kava je zelo izdatna, se je ne sme preveč zakuhati in je torej zelo po ceni. Razumna, štedljiva gospodinja uporablja torej le »Java« pšenično kavo.

»Java« pšenična kava ima okus kakor prava kava. Za otroke se kuha sama, za odrasle tudi sama ali pa kot pridatek k pravi kavi.

»Java« pšenično kavo razpošiljamo po pošti v zavojih po 5 kg za Din 70.—, če se denar naprej pošlje ali pa po povzetju za Din 75.—. Povzetje je Din 5.— dražje. Poštnino plačamo mi.

Vsakemu 5 kg zavoju »Java« pšenične kave, je kot darilo pridjana lepa skodelica za kavo.

Če hočete piti res dobro kavo in poceni, naročite »Java« pšenično kavo. Kdor poskusi, je zadovoljen in naš stalen odjemalec. Prepričajte se in naročite »Java« pšenično kavo.

Priporočajte »Java« pšenično kavo svojim znancem! Kdor pridobi deset naročnikov, dobi en 5 kg paket »Java« pšenične kave brezplačno in poštnine prosto.

Pržiona kafe »JAVA« K. D. Beograd, Lomina ul. 11.-d.

Proda se poceni

zložljive postelje, mala damska pisalna miza in druge malenkosti v Strossmayerjevi ul. 3/1. Istantam se odda v najem velika klet. 2-1

Hiša ali stavbišče

do četrte ure od mesta CELJE oddaljeno, na prijaznem, solnčnem kraju SE KUPI.

Ponudbe z navedbo cene je vpslati na upravo »Nove Dobe« pod »Stavbišče«.

Premog

iz vseh rudnikov prvovrsten dobavlja in dostavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Dve lepo opremljeni sobi

s hrano in kopalnico v hiši se odda takoj. Naslov v upravnishtvu. 5-4

Moderne tiskovine

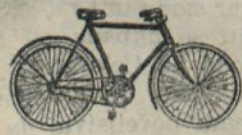
vseh vrst: knjige, lepake, letake, pisemske glave, kuverte, vabila i. dr. Vam nudi v okusni izvedbi in po zmerni ceni

Zvezna tiskarna v Celju

Lastna knjigoveznica

Izvršuje vsa v njeno stroko spadajoča dela. Ljudske knjižnice imajo pri vezavi popust.

Največja zaloga in samoprodaja za naše najpripravnejših

PUCH koles

12 mesecev garancija. Cena od 1600 Din naprej. zavoro. Največja zaloga

A. NEGER, Celje, Gosposka ulica 32.

Cene znatno znižane!

in koles znamke »WAFFENRAD«

Vsa kolesa s torpedo-prostotekom in povratno stopalno delov koles in šivalnih strojev po najnižjih cenah. Popravila tujih izdelkov strokovnjaško, hitro, dobro in ceno.

Največja reparacijska delavnica.

Vsi stroji so za vezenje pripravni. POUK v veženju ZASTONJ.

